Ч. 54. Пятниця 20 (7) марта 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа Вармунда. — До ситуациї. — Буджетова комісия. — З'їзди монархів. — З Росиї. — Приказ царя до армії і фльоти.

„Fremdenblatt“ пише: З компетентної сторони одержуємо слідуючу заяву: Письмо міністра справ заграничних до міністра просьвіти др. Мархета з дня 6. марта в справі проф. Вармунда звучить, як слідує:

„При нагоді візити, яку тутешний Нунций Апостольский зложив мені недавно, порушив Є. Ексц. справу звістного професора канонічного права в Інсбруку др. Вармунда, підносячи, що професор той виголосив недавно тому в Інсбруку і Зальцбурзі виклади о характері атеістичнім і оголосив брошури держані також в дусі неприхильнім для католиків. Що дотичить брошур, то на внесене надпрокуратора віденьского вже заряджено конфіскату. Означеного жаданя Нунций Апостольский з тої причини не поставив. Маю честь подати до відомости Вашої Ексц. згадану повисше справу і користаю з тої нагоди, щоби Вам і т. д.“

„Fremdenblatt“ додає до того: Як виходить з того письма, розходить ся тут о просте подане до відомости заяви Нунция, зложеної міністрови справ заграничних. Коли би заступник Є. Сьвятости вийшов був поза ту границю і сформулував конкретне жадане в справах, що до котрих рішене єсть застережене орґанам австрийским, то бар. Еренталь, вказуючи на ту компетенцию, не міг би був підняти ся посередництва.

В молодоческім таборі на Мораві настала криза наслідком безнастаних крамол невдоволеного ческою політикою дра Страньского, котрий тепер дневник „Lidove Noviny“, дотепер орґан моравских молодочехів, почав вести на власну руку. Др. Станьский почав також аґітацию против духовеньства з нагоди усуненя з посади учителя Конечного, котрий публично виступав против церкви і духовеньства. В Берні наслідком того скликано минувшого вівтірка віче, на котрім мали промавляти Масарик, Страньский і Лисий, очевидно за вільною школою, против духовеньства, в напрямі ідей проф. Вармунда.

Події в Хорватиї відобють ся також в Австриї. Південно-славяньскі посли державної ради приготовляють зараз по скликаню сесиї інтерпеляцию до бар. Бека, чи він на був би склонний порозуміти ся з угорским правительством, щоби застановило гноблене Хорватів і усунуло бар. Равха. То буде дуже трудне питане, котре вимагає великого політичного розуму. Річ певна, що абсолютизм попхнув Хорватів в рамена Мадярів, а тепер мадярска самовлада зближає їх до Австриї. Від розумного поступованя буде зависиме дальше становище Хорватів супротив Австриї.

На вчерашнім засіданю буджетової комісиї поставив пос. Коросец внесене, аби в нинішнім дни не було засіданя комісиї. Внесене Коросеца ухвалено 13 голосами против 12. П. Зайц жалує ся, що предсідатель не прикликав до порядку пос. Дрексля, котрий ужив слова „безличність“, говорячи о Зайцу. Предсідатель заявляє, що не чув того слова, але коли дійстно так було, то осуджує поведене Дрексля, так само як осудив слова Зайца. Др. Крамарж заявив ся за тим, аби побіч обезпеченя робітників заведено також обезпечене ремісників і о скілько можна втягнено також до обезпеченя дрібних рільників. Що до реформи адміністрациї домагав ся бесідник, аби для зменшеня праць центрального заряду заведено в краях третю інстанцию. В намістництві мусить бути всьо то сконцентроване, що належить до єго обсягу діланя. Краї повинні одержати правительство відвічальне перед соймом. Коли би утворено окружні уряди, адміністрацяя країв могла би бути успішно розвязане. Пос. Кончі виступив против оногдашних слів пос. Зайца,

---

12)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнійшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

Великою силою відзначають ся однак не лиш мужчини, але й женщини. Панна Ґотіє, акторка француского театру, що жила в Парижи за часів Людвика XV., мала таку силу, що зломила в пальцях золоту монету, а срібний таріль скрутила так, що з него зробила ся лійка. Не було мужчини, котрий би міг був видержати устиснене еї руки. — Міс Керра, молода мулятка, що показувала ся у всіх більших цирках европейских, мала таку силу, що зависівшись ногами попід коліна на трапезі, брала одного мужчину при помочи відповідного приладу зубами за пас а коли він так повис у воздусі, то она крутила єго руками довкола, що він крутив ся мов би яка самотока. — Инша силачка, Міс Вікторіна, показала одного разу в Берлині таку штуку, що піднесла велику зелізну касу і винесла еї. Була то не аби яка штука, коли зважить ся, що такі дами уміють часто найліпше виносити то, що в касі.

Силачів-артистів можна би поділити після їх продукций на три ґрупи: одні уживають до своїх продукций лиш рук, другі „працюють“ цілим тілом, а треті показують свою силу в борбі з другими такимиж силачами. Перші уживають до своїх штук всіляких тягарів, ґімнастичних куль або т. зв. з німецка „гантлів“ і т. п. Два віденьскі силачі з давнійших літ братя Ціґлєр, сини віденьского різника, уживали до своїх продукций дишлів. Славний баварский силач, Ганс Штайрер, що був властителем господи при гостинци над озером Теґерн, забавляв своїх гостий тим, що подавав їм табаку до нюханя з марморової табакерки, довгої на 30, широкої на 15 а грубої на 20 центиметрів, котра важила не менше лиш 60 фунтів. Ту табакерку носив він в одній руці і наставляв гостям, щоби брали собі з неї табаки. Штайрер підносив одним пальцем камінь ваги 300 фунтів. Єго штуку наслідував зараз „найсильнійший“ Віденець Яґендорфер і підносив середним пальцем камінь, що важив 356 фунтів, обома руками підносив він 8 сотнарів а при помочи шлиї брав на плечі 12 сотнарів і 80 фунтів.

Найбільшу штуку чи радше силу показував Штайрер двома ґумовими мотузами. Тої штуки не втяв би був і найсильнійший чоловік в Монахові. Він мав два ґумові мотузи, довгі на три чверти метра а в промірі грубі на 6 центиметрів; мотузи ті мали на кінци кільця. Штайрер брав їх в руки і розтягав їх на цілий метер, значить ся так, що по розтягненю мали они метер і три чверти довготи. Якої величезної сили було до того потреба, можна зміркувати з того, що й найсильнійші звичайні люди могли тоті мотузи натягнути ледви на 10 центиметрів. Іншу, не менше ориґінальну штуку показував він в той спосіб, що брав величезні ґімнастичні кулї, сполучені з собою грубою і довгою зелізною штабою, і витягав руки з ними на перед. На штабу вішав ся єго син ногами і показував всілякі ґімнастичні штуки, підчас коли батько ходив з ним по салї.

Силачів, котрі би цілим тілом показували штуки своєї сили, єсть дуже мало. До таких належать тоті, що підносять і двигають на собі величезні тягари, коні, слони або в найновіших часах і самоїзди. Межи двиганем коня а самоїзду займає очевидно середину двигане слона. Артистом, що двигав слона, був то гамбурґский силач Кароль Абс. Певно, що то не був старий і великий слон, але все-таки слон і хоч малий, то все-таки значно тяжший від коня. Щоби двигнути слона, треба було окремих до того приготовлень. Слона обвязувано вздовж і впоперек сильними ґуртами і ставлено над ним рід руштованя, нібы складану драбину, котрої обі половини були в горі так сполучені з собою, що творили чотирограну діру. Під ті драбини приводжено слона. Абс вилазив відтак понад слона, зачіпав гак від своїх ґуртів до ґуртів сльона, ліз відтак по драбинах в гору в той спосіб, що одною ногою ставав на одній другою на другій половині драбини із середини і так вилазив на верх аж крізь згадану повисше чотирогранну діру і так тягнув слона за собою чим раз більше в гору, аж остаточно слон висів у воздусі під Абсом, котрий

висказаних про папского нунция в Австриї і підносить, що ті слова мусїли обидити всїх католиків. Говорили ще пп. Сильвестер, Гофман, Веленгоф і др. і наради відложено до слїдуючого засїданя, яке відбуде ся в пятницю.

З Берлина доносять, що разом з цїсарем Вільгельмом, котрий в повороті з Корфу прибуде до Віденя, аби зложити поклін Цїсареви Франц Йосифови І., прибудуть також инші нїмецкі володітелї, як король віртемберґский, саский, князь реґент баварский і кільканацять князів.

Аґентия Стефанї'ого доносить, що цїсар Вільгельм з цїсаревою, князем Августом Вільгельмом і княжною Вікториєю Людвикою приїздять дня 25 с. м. в полуднє до Венеції, де єго на двірци повитає італїяньский король, котрий в честь цїсаря дасть снїданє в королївскій палаті. Цїсар і цїсарева перебудуть у Венеції два днї. Італїяньский король прибуде в товаристві мінїстра заграничних справ Тіттоні'ого дня 25 с. м. і того самого дня вечером верне до Риму.

Комісия росийскої Думи для справ краєвої оборони відкинула 10 голосами против 14 жаданий правительством кредит на будову панцирників, оправдуючи свою ухвалу тим, що будова не потрібна, доки маринарка не буде зреорґанїзована. Супротив тої ухвали в комісиї здасть ся, що й в повній Думі внесенє правительства перепаде, а тодї хто знає, чи й третя Дума не буде розвязана.

З нагоди засудженя виноватих капітуляції Порту Артура видав цар слїдуючий приказ до армії і фльоти: Геройску оборону Порту Артура, котру подивляв цїлий сьвіт з причини хоробрости залоги, перервало нараз соромне пiдданє кріпости. Найвисший трибунал воєнний, котрий покарав виноватих пiдданя кріпости, привернув рівночасно вповнї величну правду о незабутних дїлах геройских хороброї залоги. Хоробрі оборонцї Порту Артура! Своїми геройскими дїлами, своєю хоробростию, посуненою до самоотверженя і вірностию данїй присязї, яку ви проявили при оборонї нашої кріпости на Далекім Всходї, здобули ви безсмертну славу і долучили нову сьвітлу карту до лїтописи геройских дїл росийских борців. Вдячна Росия гордить ся вами і не забуде нїколи о ваших дїлах, як ви не забули о своїх обовязках супротив неї. — Николай.

Новинки.

Львів, дня 19-го марта 1908.

— Іменованя. Краєва Дирекция скарбу іменувала респіцbackground сторожі скарбової: Ал. Філїньского, Азб. Матца, Волод. Лиховского, Ст. Ольпіньского, Ст. Кулиньского, Йос. Лозиньского, Ант. Вандича, Юл. Котовича, Кар. Брікнера, Ант. Особливого, Евзев. Франца, Касп. Следзїньского, Бол. Ґрудзїньского, Стан. Кубракевича, Людв. Ґрудневича, Фр. Гренсо, Едв. Шпрінґера, Ів. Бурнаговича і Григ. Івашкевича комісарями сторожі скарбової II кл. в XI кл. ранґи. — Львівский висший суд краєвий іменував практиканта концепт. Дирекциї скарбу в Чернівцях, дра Кароля Обердорфера авскультантом округа львівского висшого суду краєвого.

— Історня вихрестки. Kur. Stan. доносить: Хаім Лейба Кіттенплян, купець в Стрілках, бобрецкого пов., доніс станиславівскій поліциї, що Остап Стахів, 20-кількалїтний паробок з Бортник, в часї, коли був в млинї в Стрілках на роботї, увів єму єго 18-лїтну доньку Шайндлю Вассерівну і вивіз єї до Станиславова та укрив єї там, щоби опісля з нею оженити ся. Він доніс дальше, що донька забрала єму з отвертої скринї 400 К і просив, щоби єго доньку укарано за крадіж, а Стахова за уведенє малолїтної.

Поліция міска вислїдила обох. Шайндлю знайшла у паламаря при катедральній церкві. Арештований Остап Стахів зізнав, що в грудни мин. року пізнав ся в Стрілках з Шайндлею Вассер і обіцяв й оженити ся з нею, а она не лиш на то згодила ся, але й сама жадала того. В тій цїли приїхали они дня 2 с. м. до Станиславова і зголосили ся до тамошного гр. к. уряду парохіяльного. Шайндлю уміщено відтак у паламаря, де она мала приготовити ся до хресту. Опісля мало відбути ся вінчанє дня 8 с. м. Стахів перечив тому, мовби знав, що Шайндля забрала гроші родичам і мов би він з них користав. Шайндля знов зізнала, що вже від давна носила ся з гадкою перейти на віру християньску, а пізнавши ся зі Стаховом просила єго, щоби єї де вивіз в цїли принятя християньскої віри. Він послухав єї помочи і коли она втекла від родичів, він відвіз єї до Станиславова і тут умістив єї в гр.-кат. урядї парохіяльнім, щоби она приготовила ся до хресту. Коли Кіттенплян обставав при своїм, поліция відставила обох арештованих до суду.

Цїла тота істория молодої і хорошої жидівочки наробила в цїлім містї великої сензациї і в недїлю пополудни величезна товпа людий обступила була ратуш, а в понедїлок пополудни зібрала ся знов перед судом на площи Тринітарскій. Закінчило ся так, що суд відослав Стахова до Львова, бо тамошний суд уважає ся некомпетентного в сїй справі, а Шайндлю Вассерівну, котрої батько тимчасом від'їхав був до Стрілок, випущено минувшої середи около 10 год. вечером з вязницї і она на другий день вихрестила ся в катедральній церкві і виїхала зі Станиславова. Товпа жидів старовірів держала від недїлї до середи у формальній облозї гр.-кат. катедральну церков і будинок судовий. — У Львові держали Стахова через кілька днїв в слїдчім арештї, а коли слїдство виказало, що він зовсїм невиноватий, то его випущено на волю. Позаяк вінчанє Стахова з Васерівною мало відбути ся ще 8 с. м., то можна припускати, що они поберуть ся тепер вже в найблизших днях.

— Дрібні вісти. Загальні збори тов—а „Сільский Господар" у Львові відбудуть ся дня 25 с. м. о год. 10 рано в Бесїдї (Ринок ч. 10). — Тиф пятнистий ширить ся в Чернівцях в застрашаючий спосіб. Вчера померла там учителька Гальпернівна, котра заразила ся тифом в школї. Всї школи позамикано і заказано публичні збори. Правительство видало до маґістрату острий рескрипт, в котрім докоряє єму браком асанациї міста і недбальством. — Щезла без слїду Анна Пралинківна, служниця у дра Шора, урядника зелїзниць державних вийшовши перед кількома днями з дому свого службодавця. — Маґазин всїляких господарских річий викрила поліция в помешканю Голди Пінесової при ул. Жовківский ч. 23. — Заряд продажи тютюну завів 6 нових сорт імпортованих єгипетских папіросів. Суть то дорогі папіроси. Сорти „Малек" і „Мірто" н. пр. коштують в коробках по 100 штук 11 К. — До шпиталю в Тернополи привезено минувшої пятницї селянина Григория Бридюка із Слобідки золотої, котрого пробив штилетом, вийманеним з ліски, тамошний господар Беґановский. Против Беґановского веде ся слїдство в суді теребовельскім. — Панї Тоселлї, бувша ґрафиня Монтіньозо і бувша жінка саского короля, а рідна сестра Леопольда Вельфлїнґа, котрий недавно тому розвів ся зі своєю жінкою з роду Адамовичів, постановила розвести ся з мужем. Кажуть, що сеся неаби яка дама має вже иншого мужа на прикметї. Дивна лиш річ, що таким людем так легко приходить ся розводити і знов побрати ся, як би вже для них не було нїяких нї сьвітских нї церковних законів.

— Репертуар рускоґо театру в Бережанах. Саля „Сокола". Початок точно о 7·30 вечером. Білети продає раньше торговля п. Юзичиньского і п. Гервого, а в день представленя від 6 вечером каса театру.

В суботу дня 21 с. м. „Барон циганів", оперетка в 3 дїях Штравса.

В недїлю дня 22 с. м. „Серед бурі", драма з давних часів в 5 дїях, Б. Грінченка.

розперши ся тепер і руками на драбинах, держав цїлий величезний тягар слона через кілька хвиль на собі а відтак спускав єго поволи знов на долину.

Силачі борці увійшли тепер дуже в моду. Мало що не в кождім великім містї, мало не в кождім лїпшім цирку і порядній шім театрі ріжнородностий продукують ся силачі борцї. Они справдешні межинародні артисти і рекрутують ся зі всїляких рас, племен і народностий; бувають чорні і білі, Славяни, Романи і Германи. Ось імена деяких сучасних силачів-борців: Андре (Швед), Падовбни (Чех), Дерма і Петлясїньский (Поляки), Осман Мадралї (Турок), Пейрузе (Іспанець), Еттінґер і Ляйб (Нїмцї), Ґанзер (Данець), Петерзен (Норвежець) і т. д. мало що не без кінця. А їх штука? То наслїдуванє давної боротьби грецких героїв. Щоби однак ту штуку як слїд поняти і зрозуміти, щоби она на видци зробила якесь вражінє, треба до неї бути відповідно образованим, треба знати ся на всїх приписах і постановах тих борців і їх всїляких штучках. Длятого звичайно при їх борбах бувають не лиш знатоки, але й судиї, котрі осуджують, хто поправдї кого поборов.

Борба таких силачів зачинає ся звичайно і правильно від того, що два борцї ставувши против себе, нахиляють ся до себе головами, мов тоті два бики, що один другого хотів би взяти на роги, і зачинають руками перебирати, шукаючи, як би один другого міг лїпше схопити. Відтак ловить один другого і старає ся повалити свого противника після всїх правил на землю так, щоби той не міг рушити ся. Иноді оба попадають на землю, один другого перевертає і хоче видобути ся на верх, щоби присїсти свого противника і недати ся єму рушити. Зразу веде ся борба спокійно, але чим довше веде ся, тим більше розбуджує ся пристрасть — бож то прецї розходить ся не лиш о славу найлїпшого борця, найбільшого силача, але й о нагороду — борця бере злість а навіть так скажена лютість, що они забувають на всї свої правила і постанови і мало що не готові один другого убити. В такій лютости не пизнають вже нїчого; один другого ловить за горло і душить, готов видерти очи, викрутити руку, поломити кости, кинув би своїм противником так об землю, щоби той більше вже не встав.

Аж такі сцени подобають ся публицї, жадній сильного потрясеня нервів. Видцї з цїлим напруженем уваги слїдять за ходом борби, стають мимо волї по сторонї одного або другого борця а навіть в словах дають вираз свому зворушеню: Дай му в лице, най не підставляє ноги! Кинь ним, щоби не встав! Викинути єго! і т. п. чути відзиви з посеред публики. Наконець удає ся котромусь повалити свого противника і він держить єго так, щоби той не рушив ся. Публика з радости плеще в долоні; судиї, що сидять з боку, прибігають, одним поглядом знатоків розсуджують, чия побида, і борцї уступають зі сцени: один гордо, окритий славою, другий з соромом, зі спущеною головою, зі злостию в серци і з постановою відомстити ся при найблизшій нагодї.

В новійших часах зачали виступати на сценах яко борцї також і женщини силачки. Коли вже борба мужчин по правдї не представляє краси, не викликує нїякого благороднїйшого, естетичного чувства, а розбуджує лиш зьвірскі пристрасти і нагадує, що з силачем вяжесь тїсно й понятє розбишака, то ще поганїйше представляє ся борба женщин. З понятем женщини вяже ся навіть у народів на низькім степени культури і цивілїзациї щось нїжнїйшого і благороднїйшого, а тут нараз на сценї виступають в цїлій своїй наготї — правда прикритій трохи зверха тонким чорним або червоним одїнєм справдешні баби язї, готові кождої хвилї одна другі видрапати очи, вирвати волосє з голови. Коли попадуть в злість, то дна другу таки би з'їла, бє вже, не питаючи куди і кусає. Коли так женьскі борцї зачнуть перевертати собою по земли, то таки справдї затрачуєсь вже всяке естетичне чувство а хто з вдоволенем любить споглядати на такі брутальні сцени, той дає найлїпший доказ, що люта зьвірскість і в нїм ще відзиваєсь.

(Дальше буде).

Ві второк дня 24 с. м. повість: „Мари“, голосна драма в 3 діях Г. Ібзена (перший раз).

В середу 25 с. м. Cavaleria rusticana, опера Масканього.

— В справі підмог на рільничі студиї. По оголошеню конкурсу головним виділом „Просьвіти“ на підмоги для виобразованя людий в ріжнородних областях сільского господарства вплинуло богато запитів до Товариства, які то треба кінчити загальні фахові студиї, потрібні до дальшого образованя в згаданих конкурсом напрямах і де їх треба відбувати. Для пояснення подаєсь до відома, що яко загальні фахові студиї треба розуміти науку рільництва, яку можна відбути в рільничій академії в Дублянах, на університеті в Кракові, в академії у Відни (Hochschule für Bodenkultur, виділ рільничий) або в заграничних рівнозначних институциях. Підмогу на студиї молочарства або господарскої технольоґії можуть дістати також компетенти, що покінчили на техніці виділ хемічний або механічний. Підмогу на студиї в домашнім жіночім господарстві могуть дістати компетентки, що укінчили учительску семінарию або що найменше виділову школу.

— Кружок львівских Русинів рішив не відповідати на письма, на котрих не буде наліпленої марки Руского Товариства педаґоґічного. Уважаємо відповідним повідомити про се загал, щоби хто не дивував ся, наколи не дістане відповіди на письмо. Марки можна дістати в Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Сикстуска ч. 47, в „Сокільскім Базарі“, ул. Руска ч. 20 або в канцеляриї Товариства „Взаїмна Поміч учительск“, ул. Чарнецкого ч. 26.

— З Коломиї пишуть нам: Виділ філії товариства „Сільский господар“ в Коломиї спрошує членів того товариства на II. Загальні збори, котрі відбудуть ся в середу 25-го марта 1908 р. о годині 10 рано в сали Народного Дому в Коломиї з таким дневним порядком: 1) відчитає ся протокол з I. загальних зборів; — 2) відчитає ся звіт з діяльности товариства за минувший рік; — 3) учитель Василь Витвицкий буде говорити, як нам тепер треба господарити; — 4) сьвященик Йосиф Смеречиньский буде говорити про свою практику з зелеными погноями; — 5) професор Леонтій Кузьма скаже про початок штучних навозів; — 6) професор Прокіп Мостович обговорить товариства потрібні хліборобам і спосіб їх заклада ня; — 7) Відтак доповнить ся виділ через вибір одного члена на місце помершого, а — 8) потім наступлять внесеня виділу і членів в справі поліпшеня господарскої долі. — По кождім викладі члени будуть висказувати свої думки в дотичній справі, а через то і загал членів більше скористає і для виділу товариства буде се вказівкою, до котрих справ треба найскорше брати ся. Тому просимо Вас, селяни-хлібороби, прибувайте на ті збори і самі численно та ще припроваджуйте й тих, котрі до товариства дотепер не належать, бо „лише в гурті сила і поміч“. — В часі зборів можна заплатити членьску вкладку і до „Сільского господаря“ і до „Просьвіти“. — За виділ: *Л. Кузьма*, голова. *П. Мостович*, писар.

— Неаби які самоубийники. Челядник мулярский Йосиф Поточний на Клепарові, котрому жінка занадто вже допекла, постановив зробити собі оногди конець і по сварці з жінкою вхопив острий ніж та розрізав собі черево так, що випустив кишки з него. На крик жінки збігли ся сусіди і обвязали рану Поточного шматами та відставили на стацию ратункову, де ему здоймлено шмати, обмито рану і відставлено відтак до шпиталю. Здає ся, що Поточного не дасть ся удержати при житю. — Завзятого самоубийника, якогось Генриха Кеппіха знайдено оногди спаленого на постели в своїм помешканю в Будапешті. Показало ся, що Кеппіх насамперед підрізав собі жили, відтак вбив собі ніж в груди, а коли й то не помогло, то поклав ся на постіль і підпалив ся.

Телеґрами.

Відень 19 марта. Стан здоровля Цісаря нині рано по добре перебутій ночи єсть вдоволяючий. Незначне підвисшене температури, яке замічено оногди вечером яко прояву сполучену з катаром, зовсім уступило. Апетит вчера був дуже добрий. Цісар встав нині о звичайній годині і залагоджував справи біжучі.

Відень 19 марта. Міністер просьвіти др. Мархет затвердив ухвали колеґії професорів, допускаючів професора IV. ґімн. у Львові дра Саламона Вільгельма Фрідберґа яко приватного доцента ґеольоґії на львівскій Політехніці.

Париж 19 марта. Републиканьска ґрупа палати для реформи виборчої ухвалила, що в кождім департаменті по відчисленю заграничних підданих на 80.000 жителів має припадати один мандат до палати послів. Дроби того числа понад 40.000 жителів мають право до ще одного мандату. Через то число депутованих зменшилось би з 575 на 478. Ґрупа постановила запитати, яке становище наміряє заняти правительство супротив того внесення.

Париж 19 марта. Півурядово доносять, що президента Фалієра в подорожи до Анґлії будуть супровожати 4 кружляки.

Петербург 19 марта. (П. А.) Компанія паровоі плавби на Дони, Чорнім і Азовскім мори збанкротувала. Пасиви виносять 1,300.000 рублів а активи 850.000 рублів.

Барцельона 19 марта. Бурмістр Барцельони, котрий подав ся був до димісиї, обняв назад свої функциї.

Християнія 19 марта. Король затвердив склад нового кабінету. Розділу тек ще не доконано.

Порт-о-Пріис 19 марта. Розпорядженє правительства дозваляє особам, котрі укрили ся в чужих посольствах, вийти на кораблї военні. Залогу в Порті скріплено. Президент Алексіс рішив ся ставити опір на случай демонстрациї держав. Коли би розрухи повторили ся, на даний знак ракетою з німецкого посольства висадять военні кораблї держав войско на беріг.

НАДІСЛАНЕ.

— Ще можна получити слідуючі річники —

„ДОБРИХ РАД“

Річн.:	1 (бр. 2 ч.)	2	3	4	5	6
Кор.:	1	1·50	1·50	1·50	1	1

Річн.:	1 (бр. 2 ч.)	12 ч. з 7, 8 9,	10	12
Кор.:	1	1	1·50	1

Всі річники разом за 10 кор. **„Добрі Ради“** містять в собі сотки практичних рад для кождого, отже гріш верне ся в десятеро, хто лише з одної двох скористає.

Адреса: І. Данилевич, Стрілецкий Кут, Буковина.

— РУСКІ ДИКТАТИ для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Ціна примірника 70 сотиків. „Диктати“ можна дістати майже у всіх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати“ під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителів народних шкіл.

Курс львівский.

Дня 18-го марта 1908.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	567·—	574·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	90 —	100·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	569·—	573·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% премiов.	110 50	111·20
Банку гіпот $4^1/_2$%	99·20	99·90
$4^1/_2$% листи застав. Банку краев.	100 30	101·—
4% листи застав. Банку краев. .	94 70	95·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ літ.	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	94·40	95·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98 10	98·80
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94 50	95·20
Позичка краев. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·20	96·90
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	105·—	112·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	51 85	53 85
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	28 95	30·95
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	68·—	72·—
Базиліка 10 кор (Курс віденьский) . .	21·85	23·85
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·32	11·40
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок німецких	117·40	118·10
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).